ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 124

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

13 maja 2011

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

★ **Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Pakistanem o readmisji osób przebywających nielegalnie** 1

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 457/2011 z dnia 10 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej** 2

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 458/2011 z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep w odniesieniu do montowania opon oraz w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych** [1] 11

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 459/2011 z dnia 12 maja 2011 r. zmieniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 631/2009 ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009 w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do ochrony pieszych i innych niechronionych użytkowników dróg** [1] 21

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 3 EUR

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 460/2011 z dnia 12 maja 2011 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości chlorantraniliprolu (DPX E-2Y45) w marchwi lub na jej powierzchni** [1] 23

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 461/2011 z dnia 12 maja 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 397/2010 ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2010/2011** 41

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 462/2011 z dnia 12 maja 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 43

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 463/2011 z dnia 12 maja 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 45

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Pakistanem o readmisji osób przebywających nielegalnie

Umowa między Unią Europejską a Pakistanem o readmisji osób przebywających nielegalnie weszła w życie z dniem 1 grudnia 2010 r. w związku z tym, że procedura przewidziana w art. 20 umowy została zakończona w dniu 8 października 2010 r.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 457/2011

z dnia 10 maja 2011 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [1] („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja") po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

(1) Rozporządzeniem (UE) nr 1035/2010 [2] („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych") Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (zwanej dalej „ChRL"). Tymczasowe cła antydumpingowe wynosiły od 44,9 % do 65,2 %.

(2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2010 r. przez producentów UE Borealis Agrolinz Melamine GmbH, DSM Melamine B.V. oraz Zakłady Azotowe Puławy („skarżący") reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji unijnej melaminy.

(3) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. („okres objęty dochodzeniem" lub „OD"). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany").

2. Dalsze postępowanie

(4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń"), kilka zainteresowanych stron przedstawiło oświadczenia w formie pisemnej, zawierające stanowisko w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się.

(5) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. W tym celu przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na terenie następującego przedsiębiorstwa wykorzystującego produkt objęty postępowaniem, aby ocenić ewentualny wpływ nałożenia ostatecznych środków antydumpingowych:

— Coveright Surfaces Spain, Martorelles (Barcelona), Hiszpania

(6) Następnie wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz melaminy pochodzącej z ChRL i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w formie cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń"). Wszystkie strony otrzymały czas na przedstawienie uwag związanych z ujawnieniem informacji.

(7) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. Strony zainteresowane postępowaniem

(8) Wobec braku uwag stron zainteresowanych postępowaniem motywy 4–10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

(9) Należy przypomnieć, że w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produkt objęty postępowaniem zdefiniowano jako melaminę, obecnie objętą kodem CN 2933 61 00 i pochodzącą z ChRL.

(10) Melamina jest białym proszkiem krystalicznym uzyskiwanym z mocznika. Używana jest głównie w laminatach, tłoczywach proszkowych, płytach drewnopochodnych i żywicach do powlekania.

[1] Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.
[2] Dz.U. L 298 z 16.11.2010, s. 10.

2. **Produkt podobny**

(11) Jeden z producentów eksportujących powtórzył twierdzenie zawarte w motywie 65 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że melamina produkowana i wywożona z ChRL jest ogólnie nieco niższej jakości w porównaniu do melaminy produkowanej przez przemysł unijny i nie może być wykorzystywana w niektórych zastosowaniach powierzchniowych. Ten argument dotyczący jakości został także przedstawiony przez kilku użytkowników w Unii.

(12) W toku dochodzenia wykazano, że chociaż melamina może się nieznacznie różnić kolorem, to nie jest sprzedawana w oparciu o różne normy jakości ani na rynku krajowym, ani na rynkach eksportowych. Nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących na to, że możliwe nieznaczne różnice w melaminie powodują jej różne podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz końcowe zastosowania. Inni producenci eksportujący nie poruszyli tej kwestii. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że wspomniany producent eksportujący wykorzystuje podobny proces produkcyjny co przemysł wspólnotowy.

(13) Na podstawie powyższego przedstawiony argument zostaje odrzucony i niniejszym potwierdza się, że melaminę produkowaną i sprzedawaną przez przemysł unijny w Unii, melaminę produkowaną i sprzedawaną na rynku krajowym w ChRL i melaminę przywożoną do Unii z ChRL, jak również melaminę produkowaną i sprzedawaną w Indonezji, która służyła za państwo analogiczne, uznaje się za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(14) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do produktu podobnego motywy 12–15 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

C. **DUMPING**

1. **Traktowanie na zasadach rynkowych**

(15) Początkowo wszystkim producentom eksportującym, którzy złożyli wniosek o traktowanie na zasadach rynkowych („MET"), odmówiono przyznania go, ponieważ ceny nakładów stanowiących główny koszt produkcji nie odzwierciedlały we właściwy sposób wartości rynkowej, czego wymaga art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Jak określono w motywach 20–24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, podczas dochodzenia w sprawie MET ustalono, że wynikało to z interwencji państwa zarówno na rynku gazu ziemnego, jak i mocznika w ChRL. Oprócz tej ogólnej sytuacji występowały także specyficzne dla poszczególnych przedsiębiorstw powody odmowy przyznania MET, jak określono w motywach 25–28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(16) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że cena mocznika w ChRL jest zgodna z cenami w innych częściach świata, takich jak Indonezja oraz Bliski Wschód, dlatego wniosek, że koszty głównych nakładów są zniekształcone, nie jest uzasadniony.

(17) Nie kwestionowano jednak początkowego wniosku, że na rynku mocznika w ChRL występuje znaczna interwencja państwa, jak określono w motywach 23 i 24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ten element wystarcza, by stwierdzić, że kryterium określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego nie zostało spełnione. Na powyższe stwierdzenie nie ma wpływu fakt, że w pewnym momencie ceny mocznika w ChRL i niektórych innych częściach świata mogły być na zbliżonym poziomie.

(18) Jedna z grup eksporterów nie zgodziła się z odmową przyznania MET i idywidualnego traktowania („IT") na podstawie faktu, że Komisja nie otrzymała pełnych formularzy wniosku o MET dla wszystkich przedsiębiorstw powiązanych. W swych uwagach związanych z ujawnieniem informacji grupa ta zaoferowała pełną współpracę, ale nie kwestionowała faktu, że jedno z jej przedsiębiorstw powiązanych nie złożyło formularza wniosku o MET w tym samym czasie, co reszta grupy. Z tego powodu zarzut odrzucono.

(19) Wobec braku innych uwag dotyczących MET, motywy 16–32 zostają niniejszym potwierdzone.

2. **Indywidualne traktowanie**

(20) Wstępnie ustalono, że trzech z pięciu producentów eksportujących lub grup takich przedsiębiorstw w ChRL spełnia wszystkie kryteria dotyczące IT.

(21) Przemysł unijny zakwestionował decyzję o przyznaniu IT trzem grupom przedsiębiorstw, argumentując, że jeden z producentów eksportujących to spółka będąca własnością chińskiego państwa, a inny ma różne powiązania na szczeblu kierowniczym z przedsiębiorstwami kontrolowanymi przez państwo. Ponadto stopień interwencji państwa jest tak znaczny, że pozwoliłby na obejście środków w odniesieniu do wszystkich trzech producentów eksportujących.

(22) W toku dochodzenia wykazano, że żaden z producentów eksportujących, którym początkowo przyznano IT, nie stanowi własności państwa. Ponadto twierdzenie, że kierownictwo jednego z producentów eksportujących ma powiązania ze spółkami stanowiącymi własność państwa, nie zostało uzasadnione. W odniesieniu do ewentualnego ryzyka obejścia środków należy zauważyć, że w toku dochodzenia wykazano, że ceny eksportowe, wywożone ilości i warunki sprzedaży były swobodnie negocjowane i określane, a producenci eksportujący nie byli ani spółkami będącymi własnością państwa, ani w inny sposób nie podlegali na szczeblu kierowniczym dominującym wpływom państwa. Można zatem wnioskować, że interwencja państwa nie była taka, by pozwolić na obejście środków.

(23) Wobec powyższego argumenty przemysłu unijnego zostają niniejszym odrzucone. Potwierdza się zatem wstępny wniosek, że trzech z pięciu producentów eksportujących spełnia wszystkie warunki IT.

3. **Wartość normalna**

a) *Wybór państwa analogicznego*

(24) Na państwo analogiczne wybrano Indonezję. Dane przedstawione w odpowiedzi indonezyjskiego producenta współpracującego zostały zweryfikowane na miejscu i stwierdzono, że są one wiarygodne i stanowią odpowiednią podstawę do skonstruowania wartości normalnej.

(25) Jeden z producentów eksportujących zakwestionował wybór Indonezji jako państwa analogicznego w związku z tym, że zainteresowanym stronom nie dano możliwości wypowiedzenia się na temat tego wyboru. Otwarte do wglądu akta sprawy zawierały jednak od maja 2010 r. adnotację wyjaśniającą, dlaczego na państwo analogiczne wybrano Indonezję. Ponieważ więc strony miały wystarczającą możliwość wypowiedzenia się na temat tego wyboru, ich prawa proceduralne zostały w pełni uszanowane. Nie otrzymano żadnych innych uwag na temat wyboru państwa analogicznego.

(26) Niniejszym potwierdza się zatem, że Indonezja jest odpowiednim i uzasadnionym państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

b) *Określenie wartości normalnej*

(27) Należy przypomnieć, że wartość normalna została skonstruowana na podstawie kosztów produkcji indonezyjskiego producenta i uzasadnionej kwoty kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych oraz zysku na rynku krajowym.

(28) Jeden z producentów eksportujących zakwestionował poziom skonstruowanej wartości normalnej, w szczególności koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne oraz zysk, które zostały oparte na takich kosztach i zysku przemysłu unijnego. Metoda ta jest jednak zgodna z art. 2 ust. 6 lit. c) i uznaje się ją za odpowiednią. Nie były dostępne żadne inne dane, na których podstawie można byłoby obliczyć koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne oraz zysk, ponieważ w kraju analogicznym nie było żadnych innych eksporterów lub producentów objętych dochodzeniem, a producent objęty dochodzeniem nie sprzedawał żadnej innej kategorii produktów w OD.

(29) Z tego powodu zarzut odrzucono. Motywy 35–45 w odniesieniu do określenia wartości normalnej zostają niniejszym potwierdzone.

c) *Ceny eksportowe dla producentów eksportujących, którym przyznano IT*

(30) Wobec braku uwag co do metody ustalania ceny eksportowej motyw 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

d) *Porównanie*

(31) Jeden z producentów eksportujących zakwestionował porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej w odniesieniu do kwestii VAT-u. Ze względu jednak na fakt, że wartość normalna oraz cena eksportowa zostały porównane na tym samym poziomie opodatkowania pośredniego, tj. łącznie z VAT-em, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. c), nie jest potrzebna zmiana tej metody. Motywy 47 i 48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają zatem niniejszym potwierdzone.

4. **Marginesy dumpingu**

a) *Dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano IT*

(32) Wobec braku uwag dotyczących marginesów dumpingu motyw 49 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

(33) Na tej podstawie ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Sichuan Jade Elephant Melamine S&T Co., Ltd	44,9 %
Shandong Liaherd Chemical Industry Co., Ltd	47,6 %
Henan Junhua Development Company, Ltd	49,0 %

b) *Dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących*

(34) Wobec braku uwag dotyczących marginesów dumpingu, motywy 51–52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu ustala się ostatecznie na 65,6 % ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem a motyw 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

D. **SZKODA**

1. **Szkoda**

1.1. ***Produkcja unijna i przemysł unijny***

(35) Ze względu na brak uwag dotyczących produkcji unijnej i przemysłu unijnego motywy 54–56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

1.2. ***Konsumpcja w Unii***

(36) Niektóre strony twierdziły, że dane liczbowe Eurostatu dotyczące przywozu melaminy z ChRL nie są wiarygodne w odniesieniu do ilości. Weryfikacja danych Eurostatu doprowadziła do drobnych zmian danych liczbowych dotyczących przywozu, a w konsekwencji także

konsumpcji w Unii, co obrazują poniższe tabele. Zmiany te nie wpływają na analizę konsumpcji w Unii zawartą w motywach 57–59 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, które mogą zatem zostać potwierdzone.

Tabela 1

	2006	2007	2008	OD
Wielkość (w tonach)	368 873	392 691	326 409	267 226
zindeksowana	100	106	88	72

Źródło: Uaktualnione dane Eurostatu i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

1.3. *Przywóz do Unii Europejskiej z państwa, którego dotyczy postępowanie*

1.3.1. *Wielkość, cena i udział w rynku przywozu z ChRL*

Tabela 2

Przywóz z ChRL	2006	2007	2008	OD
Wielkość (w tonach)	26 962	46 874	37 366	18 482
zindeksowana	100	174	139	69

Źródło: Uaktualnione dane Eurostatu

(37) Powyższe zmiany wielkości przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, nie wpływają na ustalenia zawarte w motywach 61 i 62 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, które mogą zatem zostać potwierdzone.

(38) Kilku użytkowników twierdziło, że nie dokonywali przywozu melaminy z ChRL w 2009 i 2010 r., ponieważ chińskie ceny były zbyt wysokie w porównaniu z cenami obowiązującymi w UE. Kwestionowali zatem podcięcie cenowe chińskich eksporterów, które ustalono w OD.

(39) Jak wspomniano w motywach 63 i 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poziom współpracy z chińskimi eksporterami był niski. Dlatego też do ustalenia podcięcia wykorzystano informacje zgromadzone na miejscu od współpracujących chińskich przedsiębiorstw. Jak wspomniano w motywach 66 i 67 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz współpracujących producentów eksportujących podcinał ceny przemysłu unijnego w OD o 10,3 %. Ze względu na brak nowych dowodów w porównaniu z dowodami dostępnymi w momencie nałożenia środków tymczasowych, twierdzenie to zostaje odrzucone.

1.3.2. *Podcięcie cenowe*

(40) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że należy uwzględnić dodatkowy nakład pracy związany z przeładunkiem melaminy przywożonej z ChRL. Twierdzili, że cena zakupu chińskiej melaminy nie zawiera tego rodzaju kosztu.

(41) W wyniku badania tego wniosku stwierdzono, że brak jest podstaw do ustalenia, na jakich warunkach dokonuje się przywozu melaminy z ChRL i określenia ewentualnych kosztów, które są ponoszone oprócz ceny zakupu. Ponadto powyższe strony nie przedstawiły dowodów, dlatego twierdzenie to zostaje odrzucone.

(42) Tak jak w momencie nakładania środków tymczasowych, niektóre strony twierdziły, że obliczenie podcięcia cenowego opiera się na danych Eurostatu, a nie na danych zweryfikowanych od zaledwie 30 % współpracujących chińskich przedsiębiorstw.

(43) Jak wspomniano w motywie 66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, do obliczenia podcięcia cenowego wykorzystano dane współpracujących eksporterów. Dane te zostały zweryfikowane i dlatego uznaje się je za bardziej wiarygodne niż dane otrzymane z Eurostatu. W związku z tym twierdzenie to zostaje odrzucone.

(44) Wobec braku innych uwag dotyczących podcięcia cenowego niniejszym potwierdza się metodykę ustalania podcięcia cenowego przedstawioną w motywach 66 i 67 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.4. *Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego*

(45) Wobec braku innych uwag dotyczących sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego motywy 68–82 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

1.5. *Wnioski dotyczące szkody*

(46) Wobec braku uwag w odniesieniu do wniosków dotyczących szkody motywy od 83 do 86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Związek przyczynowy

2.1. *Uwaga wstępna*

(47) Jak wspomniano w motywie 87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL spowodował szkodę dla przemysłu unijnego w takim stopniu, iż można ją uznać za istotną. Ponadto oprócz przywozu towarów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2.2. *Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych*

(48) W oparciu o zmienione dane dotyczące przywozu, przedstawione w tabeli 2 powyżej, uwagi przedstawione w motywach 88–95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych pozostają aktualne. Ogólnie w okresie badanym przywóz z ChRL spadł znacznie o 31 % ze względu na spadek konsumpcji w Unii (– 28 %). W odniesieniu do cen cena eksportowa zweryfikowana na terenie przedsiębiorstw współpracujących chińskich

producentów była niższa niż średnia cena przywozu podana przez Eurostat. Ustalono, że w OD zweryfikowani współpracujący chińscy eksporterzy, dokonujący ok. 30 % całkowitego wywozu z ChRL, podcinali cenę przemysłu unijnego o 10,3 %.

(49) W toku dochodzenia wykryto, że w niektórych miesiącach OD chińscy eksporterzy sprzedawali swoje nadwyżki melaminy na rynku unijnym, gdy ceny były dla nich atrakcyjne, a wycofywali się, gdy ceny zaczynały spadać. Ta specjalna strategia cenowa miała negatywny wpływ na rynek unijny w całym OD ze względu na fakt, że ceny mogą być ustalane na okres od trzech do sześciu miesięcy. Potwierdza się zatem, że obecność na rynku unijnym przywozu po niskich cenach dumpingowych odgrywał rolę w dalszym pogłębianiu negatywnych tendencji cen sprzedaży na rynku w perspektywie średniookresowej po jego wycofaniu. Niski poziom cen sprzedaży przyczynił się do dramatycznego poziomu strat poniesionych przez przemysł unijny i został wskazany jako jeden z głównych czynników ustalonej istotnej szkody.

(50) Na tej podstawie można potwierdzić istnienie związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.3. *Wpływ innych czynników*

(51) W odniesieniu do tego punktu strony powtórzyły większość uwag zgłoszonych na etapie tymczasowym. W odniesieniu do skutków przywozu po cenach dumpingowych niektóre strony ponownie stwierdziły, że dane liczbowe Eurostatu powinny być nadrzędne wobec danych zweryfikowanych na terenie przedsiębiorstw współpracujących producentów eksportujących. Twierdzenie to odbierałoby sens przeprowadzania dochodzeń na miejscu, nie mogło zatem zostać zaakceptowane. Nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących na to, by dane wykorzystane w dochodzeniu nie były wiarygodne. Twierdzenie to zostało zatem odrzucone.

(52) Niektóre strony twierdziły, że szkoda wyrządzona przemysłowi unijnemu nie została spowodowana przez przywóz z ChRL, lecz przez światowy kryzys gospodarczy. Strony te nie przedstawiły jednak żadnych dowodów wskazujących na to, że dane wykorzystane w dochodzeniu nie były wiarygodne. Ponadto przywóz po cenach dumpingowych wzmógł skutki kryzysu gospodarczego i w konsekwencji jeszcze bardziej pogorszył sytuację przemysłu unijnego. Argument ten został zatem odrzucony.

(53) Uwagi i dowody przedstawione w odniesieniu do innych czynników nie miały jednak takiej natury, by móc wpłynąć na zmianę wniosków przedstawionych w motywach 108–110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a mianowicie, że żaden z tych czynników nie narusza związku przyczynowego pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Potwierdza się zatem wniosek tymczasowy, że przywóz po cenach dumpingowych wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu.

3. **Interes unii**

3.1. *Interes przemysłu unijnego*

(54) Należy przypomnieć, że przemysł unijny składa się z trzech producentów rozmieszczonych w różnych państwach członkowskich, zatrudniających bezpośrednio ponad 600 osób w działalności związanej z melaminą.

(55) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że dane liczbowe dotyczące zatrudnienia przedstawione przez skarżących są zawyżone. Nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących na to, by zweryfikowane dane wykorzystane w dochodzeniu nie były wiarygodne, dlatego też argument ten został odrzucony.

(56) Jeden z użytkowników twierdził, że przemysł unijny zamknął zakłady produkcyjne ze względu na problemy techniczne, a nie w wyniku domniemanego przywozu po cenach dumpingowych.

(57) W niektórych fabrykach przemysłu unijnego faktycznie wystąpiły pewne problemy techniczne, ale miały one miejsce głównie po OD. Po wprowadzeniu środków tymczasowych przemysł unijny poinformował, że ponownie uruchomiono fabryki, które nie funkcjonowały z powodu przywozu po cenach dumpingowych. Pokazuje to, że już środki tymczasowe miały pozytywny wpływ na przemysł unijny.

(58) Oczekuje się, że nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych na przywóz towarów pochodzących z ChRL będzie miało dalszy pozytywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego i umożliwi mu odzyskanie przynajmniej części utraconej rentowności.

(59) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 112–115 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. *Interes importerów*

(60) Z uwagi na brak uwag dotyczących interesu importerów stwierdzono, że wprowadzenie ostatecznych środków na przywóz melaminy pochodzącej z ChRL nie byłoby sprzeczne z interesem importerów.

3.3. *Interes użytkowników*

(61) Na etapie tymczasowym współpraca ze strony użytkowników była stosunkowo niska. Otrzymano jedynie siedem odpowiedzi, które można było uznać za istotne, na 44 rozesłane kwestionariusze. Przywóz dokonywany przez użytkowników współpracujących stanowił ok. 10 % unijnej konsumpcji. Stwierdzono, że na tym etapie wpływ proponowanych środków byłby stosunkowo ograniczony.

(62) Po nałożeniu środków tymczasowych przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na terenie głównego unijnego użytkownika współpracującego. W toku dochodzenia wykazano, że udział melaminy w kosztach produkcji wynosi od 8 % do 15 %, w zależności od działalności. Ewentualny wpływ środków byłby zatem stosunkowo nieznaczny, zależnie od udziału melaminy w kosztach oraz poziomu rentowności, który był stosunkowo niski.

(63) W odpowiedziach otrzymanych od szeregu użytkowników twierdzono, że po nałożeniu środków tymczasowych na rynku unijnym wystąpiły niedobory melaminy, które prowadziły do znacznego i stałego wzrostu cen. Podczas gdy w OD cena sprzedaży melaminy wynosiła ok. 900 EUR za tonę, po OD ceny wahały się między 1 200 EUR a 1 500 EUR za tonę.

(64) W wyniku wizyty weryfikacyjnej przeprowadzonej na terenie przedsiębiorstwa użytkownika współpracującego potwierdzono, że środki tymczasowe, w połączeniu z podwyżką cen dokonaną przez przemysł unijny, miały wpływ na jego działalność. Przemysł unijny posiada udział w rynku unijnym w wysokości 85 %, dlatego też praktycznie wszyscy użytkownicy pozyskują dużą część stosowanej przez nich melaminy od producentów z Unii.

(65) Informacje zgromadzone w toku dochodzenia również wskazują na oczekiwane wzrosty cen w okresie po OD. Dlatego też wydaje się uzasadnione, by w interesie Unii zmienić formę środków tymczasowych, tak by ograniczyć dalszy wzrost cen melaminy, który miałby poważny wpływ na całokształt działalności użytkowników.

(66) Niektórzy użytkownicy twierdzą, że w 2010 r. na rynku wystąpiły niedobory melaminy, producenci z UE nie byli w stanie zaspokoić popytu na rynku unijnym, a nałożenie środków tymczasowych zwiększyło te niedobory.

(67) Analiza dostępnych danych wykazała, że rzeczywiście przez pewien czas na rynku występował niedobór melaminy, ale nie został on wywołany przez środki tymczasowe, lecz wynikał z ogólnoświatowych zmian na rynku.

(68) Niektórzy użytkownicy twierdzą, że producenci z UE nie dostarczyli wymaganych ilości melaminy, by mogli oni utrzymać swoją produkcję.

(69) Analiza dostępnych danych wykazała, że niedobór wystąpił dopiero na rynku transakcji natychmiastowych, ale uzgodnione ilości przewidziane umowami zostały dostarczone.

(70) Ponadto producenci z UE i producenci w państwach trzecich uruchomili dodatkowe moce produkcyjne, zapewniając użytkownikom unijnym stałe zaopatrzenie w melaminę.

(71) Jeden z użytkowników twierdził, że przestał budować nowy zakład produkcyjny, ponieważ zdał sobie sprawę z tego, że przy tym poziomie nałożonych środków tymczasowych nie będzie już konkurencyjny na swoich głównych rynkach eksportowych.

(72) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że jeśli potwierdzone zostaną środki tymczasowe, produkty przetworzone w Unii nie będą już konkurencyjne w stosunku do przywozu tych samych produktów przetworzonych z ChRL. Dlatego też użytkownicy będą zmuszeni zamknąć albo przenieść swoje zakłady produkcyjne poza granice Unii.

(73) Jedno stowarzyszenie użytkowników twierdziło, że sam sektor producentów płyt drewnopodobnych tworzy tysiące miejsc pracy, czyli znacznie więcej niż producenci melaminy w UE. Dlatego też nałożenie środków ostatecznych nie leży w interesie Unii.

(74) Powyższe strony nie przedstawiły przekonujących dowodów na poparcie swoich argumentów, dlatego też motywy 116–121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3.4. *Wnioski dotyczące interesu Unii*

(75) Na podstawie powyższego stwierdza się, nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko nałożeniu ostatecznych ceł antydumpingowych na przywóz melaminy pochodzącej z ChRL.

(76) Na podstawie powyższego wydaje się jednak, że w interesie Unii leży zmiana formy proponowanych środków, tak by ograniczyć ewentualny poważny wpływ na całokształt działalności użytkowników, którzy są w wysokim stopniu zależni od zaopatrzenia w melaminę.

4. **Ostateczne środki antydumpingowe**

4.1. *Poziom usuwający szkodę*

(77) Ze względu na brak jakichkolwiek istotnych uwag, które mogłyby zmienić wniosek dotyczący poziomu usuwającego szkodę, niniejszym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 123–127 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. *Środki ostateczne*

(78) W świetle powyższego stwierdza się, że zmiana formy środków poprzez nałożenie ostatecznych środków w formie minimalnej ceny importowej („MCI") w odniesieniu do współpracujących eksporterów, którym przyznano IT, oraz stałego cła w wysokości 415,00 EUR/tonę wagi netto produktu w odniesieniu do wszystkich pozostałych. Przywóz od współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano IT, podlegałby MCI w wysokości 1 153 EUR/tonę wagi netto produktu.

(79) MCI oparta jest na wartości normalnej ustalonej w państwie analogicznym, powiększonej do poziomu ceny CIF na granicy Unii z wykorzystaniem danych dotyczących wywozu przedstawionych przez chińskich eksporterów, a następnie wyrażonej w EUR/tonę wagi netto produktu.

(80) W przypadku gdy przywóz odbywać się będzie po cenie CIF na granicy Unii równej lub wyższej od ustalonej minimalnej ceny importowej, cło nie będzie pobierane. Jeśli cena przywozu będzie niższa, różnica między rzeczywistą ceną a ustaloną minimalną ceną importową stanie się należna.

(81) Eksporterzy niewspółpracujący oraz eksporterzy, którym nie przyznano IT, podlegaliby cłu rezydualnemu w wysokości 415,00 EUR/tonę wagi netto produktu (w oparciu o różnicę między ceną niewyrządzającą szkody, jak wspomniano w motywie 126 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a wyrządzającą największą szkodę transakcją współpracującego eksportera w OD) bez względu na cenę importową.

(82) Ta forma środków pozwoliłaby producentom w UE na przezwyciężenie negatywnych skutków dumpingu i powinna także zapobiec niesłusznym podwyżkom cen, które mogłyby mieć poważny wpływ na całokształt działalności gospodarczej użytkowników.

(83) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych. Oprócz tego wyznaczono im okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przemysł unijny zakwestionował następnie argumenty użytkowników dotyczące niedoborów produktu objętego postępowaniem oraz zmian cen po OD na rynku unijnym. W odniesieniu do niedoborów przemysł unijny argumentował, że przemysł ten ma cykliczny charakter i że istnieją inne źródła zaopatrzenia, takie jak Trynidad i Katar. W odniesieniu do tendencji cen utrzymywał, że wzrost rozpoczął się długo przed nałożeniem środków tymczasowych. Nie można jednak zaprzeczyć, iż od nałożenia środków tymczasowych ceny stale rosną, a przywóz z innych źródeł jest nieznaczny. Uwagi przedstawione przez pozostałe zainteresowane strony zostały należycie uwzględnione, nie miały jednak takiej natury, by móc wpłynąć na zmianę wniosków.

(84) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w art. 1, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i do niego stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

(85) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji [1] wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

(86) Aby zminimalizować ryzyko obchodzenia środków, uznaje się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują: Przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich pozostałych eksporterów.

(87) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z MCI wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie dotyczące obchodzenia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia MCI i – w następstwie – nałożenie cła.

(88) Jeśli warunki rynkowe ulegną znacznej zmianie po nałożeniu środków ostatecznych, Komisja może z własnej inicjatywy dokonać przeglądu środków, aby ocenić, czy przynoszą one zamierzone skutki w odniesieniu do usuwania szkody i czy jest uzasadniona zmiana formy środków.

4.3. *Ostateczny pobór tymczasowych ceł antydumpingowych*

(89) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych. Jeżeli ostateczne cła są niższe od ceł tymczasowych, zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe od ceł tymczasowych, ostatecznie pobrane zostają tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych,

[1] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, NERV-105, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIA.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz melaminy, aktualnie objętej kodem CN 2933 61 00, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego stosowane dla produktu określonego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, ustala się następująco:

Przedsiębiorstwo	Minimalna cena przywozu (EUR/t wagi netto produktu)	Cło (EUR/t wagi netto produktu)	Dodatkowy kod TARIC
Sichuan Jade Elephant Melamine S&T Co., Ltd	1 153	—	A986
Shandong Liaherd Chemical Industry Co., Ltd	1 153	—	A987
Henan Junhua Development Company, Ltd	1 153	—	A988
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	—	415,00	A999

W odniesieniu do tych wymienionych producentów indywidualnych wysokość ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na produkt opisany w ust. 1 równa jest różnicy między minimalną ceną importową a ceną netto na granicy Unii przed ocleniem, we wszystkich przypadkach, gdy ta druga cena jest niższa od minimalnej ceny importowej. W odniesieniu do tych wymienionych producentów indywidualnych nie pobiera się cła, gdy cena netto na granicy Unii przed ocleniem jest równa odpowiadającej jej minimalnej cenie importowej bądź od niej wyższa.

Zastosowanie minimalnej ceny importowej określonej dla przedsiębiorstw wymienionych w niniejszym ustępie jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

3. W odniesieniu do wymienionych producentów indywidualnych, w przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i gdy w związku z tym określa się cenę rzeczywiście zapłaconą lub należną proporcjonalnie w celu ustalenia wartości celnej zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [1], minimalna cena importowa określona powyżej jest pomniejszona o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej. Należne cło jest w takich przypadkach równe różnicy między obniżoną minimalną cenę importową a obniżoną ceną netto na granicy Unii przed odprawą celną.

W odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, w przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona lub należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej zgodnie z art. 145 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, kwota cła antydumpingowego wyliczona na podstawie powyższego ust. 2 jest pomniejszona o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1035/2010 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe od ceł tymczasowych, ostatecznie pobrane zostają tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2011 r.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący

[1] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 2, musi zawierać oświadczenie w następującej formie, podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową:

1. Nazwisko i funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.

2. Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) melaminy sprzedawanej na wywóz do Unii Europejskiej i objętej niniejszą fakturą zostało wytworzone przez (nazwa i siedziba przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.

Data i podpis".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 458/2011

z dnia 12 maja 2011 r.

w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep w odniesieniu do montowania opon oraz w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych ([1]), w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 jest odrębnym rozporządzeniem do celów procedury homologacji typu, określonej w dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywie ramowej) ([2]).

(2) Rozporządzeniem (WE) nr 661/2009 uchylono dyrektywę Rady 92/23/EWG z dnia 31 marca 1992 r. odnoszącą się do opon pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz ich instalowania ([3]). Wymagania określone we wspomnianej dyrektywie powinny zostać przeniesione do niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, dostosowane do postępu naukowego i technicznego.

(3) Zakres niniejszego rozporządzenia powinien być zgodny z zakresem dyrektywy 92/23/EWG. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem obejmować pojazdy kategorii M, N i O.

(4) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 określa podstawowe wymagania dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do montowania opon. Konieczne jest zatem ustalenie szczegółowych procedur, badań i wymagań dotyczących tego rodzaju homologacji, aby zagwarantować, że opony używane w danym pojeździe są odpowiednie do obciążenia, prędkości i przeznaczenia typowych dla tego pojazdu.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do pojazdów silnikowych kategorii M, N i O zdefiniowanych w załączniku II do dyrektywy 2007/46/WE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „typ pojazdu w odniesieniu do montowania jego opon" oznacza pojazdy, które nie różnią się między sobą pod takimi zasadniczymi względami, jak typ opon, oznaczenia minimalnych i maksymalnych rozmiarów opon, wymiary i odsadzenia koła, a także prędkość i nośność odpowiednie do montażu oraz cechy charakterystyczne osłon kół;

2) „typ opony" oznacza asortyment opon, które nie różnią się między sobą pod względem następujących zasadniczych cech charakterystycznych:

   a) klasa opon: C1, C2 lub C3 zgodnie z opisem w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 661/2009; oraz

   b) w przypadku opon klasy C1 – cechy charakterystyczne typu opon pneumatycznych zdefiniowanych w pkt 2.1 regulaminu EKG ONZ nr 30 ([4]);

   c) w przypadku opon klasy C2 lub C3 – cechy charakterystyczne typu opon pneumatycznych zdefiniowanych w pkt 2.1 regulaminu EKG ONZ nr 54 ([5]);

3) „oznaczenie rozmiaru opony" oznacza oznaczenie zgodne z definicją w pkt 2.17 regulaminu EKG ONZ nr 30 w odniesieniu do opon klasy C1 oraz w pkt 2.17 regulaminu EKG ONZ nr 54 w odniesieniu do opon klasy C2 i C3;

4) „odsadzenie koła" oznacza odległość między płaszczyzną czołową piasty koła a linią środkową obręczy;

([1]) Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1.
([2]) Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.
([3]) Dz.U. L 129 z 14.5.1992, s. 95.
([4]) Dz.U. L 201 z 30.7.2008, s. 70.
([5]) Dz.U. L 183 z 11.7.2008, s. 41.

5) „budowa opony pneumatycznej" oznacza techniczną charakterystykę osnowy opony;

6) „opona zwykła" oznacza oponę lub oponę typu „run flat" przeznaczoną do normalnego użytkowania drogowego;

7) „opona typu „run flat" " oznacza oponę zgodnie z definicją w pkt 2.4.3 regulaminu EKG ONZ nr 64 ([1]);

8) „opona zapasowa do użytku tymczasowego" oznacza oponę różniącą się od opon przeznaczonych do montowania w jakichkolwiek pojazdach do celów normalnych warunków drogowych, a przeznaczoną jedynie do użytku tymczasowego w ograniczonych warunkach drogowych;

9) „koło" oznacza kompletne koło składające się z obręczy i tarczy koła;

10) „koło zapasowe do użytku tymczasowego" oznacza koło różniące się od zwykłych kół stosowanych w danym typie pojazdu;

11) „zespół" oznacza zestaw złożony z koła i opony;

12) „zespół standardowy" oznacza zespół, który można zamontować w pojeździe do celów normalnego działania;

13) „zespół zapasowy" oznacza zespół przeznaczony do zastąpienia zespołu standardowego w przypadku jego awarii; może to być jeden z następujących;

14) „standardowy zespół zapasowy" oznacza zestaw złożony z koła i opon, który jest identyczny pod względem oznaczeń rozmiaru koła i opony, odsadzenia koła oraz budowy opony z zestawem zamontowanym w tej samej pozycji osi w określonym wariancie i wersji pojazdu w celu normalnego działania, włączając w to koła wyprodukowane z innego materiału oraz takie, które mogą wykorzystywać inny rodzaj nakrętki lub śruby mocującej koło, ale poza tym są identyczne z kołami przeznaczonymi do normalnego działania;

15) „zespół zapasowy do użytku tymczasowego" oznacza zestaw złożony z dowolnego koła i opony, który nie spełnia warunków definicji „standardowego zespołu zapasowego", ale jest zgodny z jednym z opisów typu zespołu zapasowego do użytku tymczasowego zgodnie z definicją w pkt 2.10 regulaminu EKG ONZ nr 64;

16) „symbol indeksu prędkości" oznacza symbol zgodnie z definicją w pkt 2.29 regulaminu EKG ONZ nr 30 w odniesieniu do opon klasy C1 oraz w pkt 2.28 regulaminu EKG ONZ nr 54 w odniesieniu do opon klasy C2 i C3;

17) „indeks nośności" oznacza liczbę związaną z maksymalną dopuszczalną nośnością opony w powiązaniu z definicją w pkt 2.28 regulaminu EKG ONZ nr 30 w odniesieniu do opon klasy C1 oraz w pkt 2.27 regulaminu EKG ONZ nr 54 w odniesieniu do opon klasy C2 i C3;

18) „maksymalna dopuszczalna nośność" oznacza masę, jaką może być obciążona dana opona, gdy jest używana zgodnie z wymogami dotyczącymi użytkowania określonymi przez producenta opony.

Artykuł 3

Przepisy dotyczące homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do montowania opon

1. Producent lub przedstawiciel producenta przedkłada organowi udzielającemu homologacji typu wniosek o udzielenie homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do montowania jego opon.

2. Wniosek sporządza się zgodnie ze wzorem dokumentu informacyjnego zamieszczonym w części 1 załącznika I.

3. Jeżeli spełniono odpowiednie wymagania określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, organ udzielający homologacji typu udziela homologacji typu WE i wydaje numer homologacji typu zgodnie z systemem numerowania określonym w załączniku VII do dyrektywy 2007/46/WE.

Państwo członkowskie nie może przydzielić tego samego numeru innemu typowi pojazdu.

4. Do celów ust. 3 organ udzielający homologacji wydaje świadectwo homologacji typu WE sporządzone zgodnie ze wzorem zamieszczonym w części 2 załącznika I.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 310 z 26.11.2010, s. 18.

ZAŁĄCZNIK I

Przepisy administracyjne dotyczące homologacji typu pojazdu w odniesieniu do montowania opon

CZĘŚĆ 1

Dokument informacyjny

WZÓR

Dokument informacyjny nr … dotyczący homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do montowania opon.

Jeśli ma to zastosowanie, należy dostarczyć, w trzech egzemplarzach, wraz ze spisem treści, następujące informacje. Wszelkie rysunki należy sporządzić w odpowiedniej skali i stopniu szczegółowości w formacie A4 lub złożone do formatu A4. Fotografie, jeśli zostały załączone, muszą być dostatecznie szczegółowe.

Jeżeli układy, części lub oddzielne zespoły techniczne, o których mowa w niniejszym dokumencie informacyjnym, są sterowane elektronicznie, należy przedstawić informacje na temat działania tego sterowania.

0. INFORMACJE OGÓLNE

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta): .....

0.2. Typ: .....

0.2.1. Nazwa lub nazwy handlowe (o ile występują): .....

0.3. Sposób identyfikacji typu, jeśli oznaczono na pojeździe ([b]): .....

0.3.1. Umiejscowienie tego oznaczenia: .....

0.4. Kategoria pojazdu ([c]): .....

0.5. Nazwa i adres producenta: .....

0.8. Nazwy i adresy fabryk montujących: .....

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje): .....

1. OGÓLNE CECHY KONSTRUKCYJNE POJAZDU

1.1. Fotografie lub rysunki egzemplarza typu pojazdu: .....

1.3. Liczba osi i kół: .....

1.3.1. Liczba i umiejscowienie osi z kołami bliźniaczymi: .....

1.3.2. Liczba i położenie osi kierowanych: .....

1.3.3. Osie napędzane (liczba, położenie, współpraca): .....

2. MASY I WYMIARY ([f]) ([g])

2.3. Rozstawy kół i szerokości osi

2.3.1. Rozstaw kół każdej osi kierowanej ([g4]): .....

2.3.2. Rozstaw kół wszystkich pozostałych osi ([g4]): .....

2.3.3. Szerokość najszerszej z tylnych osi: .....

2.3.4. Szerokość osi najbardziej wysuniętej w przód (mierzona w najbardziej na zewnątrz wysuniętej części opon, z wyłączeniem odkształcenia opon w pobliżu jezdni): .....

2.8. Technicznie dopuszczalna maksymalna masa całkowita, podana przez producenta ([i]) ([3]): .....

2.9. Technicznie dopuszczalne maksymalne obciążenie na każdą oś: .....

2.11.5. Pojazd jest/nie jest przeznaczony ([1]) do holowania innego pojazdu

4.7. Maksymalna prędkość pojazdu (w km/h) ([q]): .....

6. ZAWIESZENIE

6.6. Opony i koła

6.6.1. Zespół lub zespoły opona/koło ([r])

a) w przypadku opon wskazać:

— oznaczenia rozmiaru;

— indeks nośności ([3]);

— symbol indeksu prędkości ([3]);

— wskaźnik oporu toczenia (mierzony zgodnie z ISO 28580);

b) w przypadku kół wskazać wymiary obręczy i odsadzenia.

6.6.1.1. Osie

6.6.1.1.1. Oś 1: .....

6.6.1.1.2. Oś 2: .....

itd.

6.6.3. Ciśnienie w oponach zgodnie z zaleceniami producenta pojazdu (kPa) .....

6.6.4. Opis urządzeń umożliwiających jazdę na śniegu i zespołów opona/koło na przedniej lub tylnej osi, odpowiednich dla typu pojazdu, zgodnie z zaleceniami producenta: .....

6.6.5. Krótki opis zespołu zapasowego do użytku tymczasowego (jeżeli występuje): .....

6.6.6. Krótki opis systemu monitorowania ciśnienia w oponach (TPMS) (jeśli jest zamontowany): .....

9. NADWOZIE

9.16. Osłony kół

9.16.1. Krótki opis pojazdu w odniesieniu do osłon kół: .....

12. RÓŻNE

12.6. Urządzenia ograniczenia prędkości

12.6.1. Producenci: .....

12.6.2. Typy: .....

12.6.3. Numery homologacji typu, jeżeli istnieje: .....

12.6.4. Prędkość lub zakres prędkości, na którą może być ustawiony ogranicznik prędkości: … km/h

Odnośniki:

([1]) Niepotrzebne skreślić.
([3]) Należy wpisać górne i dolne wartości dla każdego wariantu.
([b]) Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, objętych tym dokumentem informacyjnym, znaki te przedstawia się w dokumentacji symbolem „?" (np. ABC??123??).
([c]) Sklasyfikowane zgodnie z definicjami podanymi w części A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE.
([f]) W przypadku gdy jest jedna wersja z normalną kabiną i jedna z kabiną sypialną, należy podać oba zestawy mas i wymiarów.
([g]) Norma ISO 612: 1978 – Pojazdy drogowe – Wymiary pojazdów samochodowych i pojazdów ciągniętych – terminy i definicje.
([g4]) Termin nr 6.5.
([i]) W przypadku przyczep i naczep oraz pojazdów łączonych z przyczepą lub naczepą, które wywierają znaczące pionowe obciążenie na urządzenie sprzęgające lub na piąte koło, obciążenie to, podzielone przez przyspieszenie ziemskie, jest uwzględnione w maksymalnej technicznie dopuszczalnej masie.
([q]) W odniesieniu do pojazdów silnikowych, jeżeli producent pojazdu zezwala na modyfikację określonych funkcji kontrolnych (np. za pomocą oprogramowania, sprzętu, modernizacji, selekcji, aktywacji, dezaktywacji) przed dopuszczeniem pojazdu do ruchu lub po jego dopuszczeniu, co skutkuje zwiększeniem maksymalnej prędkości pojazdu, wówczas deklaruje się maksymalną możliwą prędkość pojazdu osiągalną poprzez dostosowanie funkcji kontrolnych. W odniesieniu do przyczep deklaruje się maksymalną prędkość dopuszczoną przez producenta pojazdu.
([r]) W przypadku opon oznaczonych literami ZR przed kodem średnicy obręczy, przeznaczonych do zamontowania w pojazdach, których maksymalna prędkość konstrukcyjna pojazdu przekracza 300 km/h, należy podać równoważne informacje.

CZĘŚĆ 2

Świadectwo homologacji typu WE

WZÓR

Format: A4 (210 × 297 mm)

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU WE

Pieczęć organu udzielającego homologacji typu

Zawiadomienie dotyczące:

— homologacji typu WE (1)
— rozszerzenia homologacji typu WE (1)
— odmowy homologacji typu WE (1)
— cofnięcia homologacji typu WE (1)

} typu pojazdu w odniesieniu do montowania jego opon

w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr …/2011

Numer homologacji typu WE: .....

Powód rozszerzenia: .....

SEKCJA I

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta): .....

0.2. Typ: .....

0.2.1. Nazwa lub nazwy handlowe (o ile występują): .....

0.3. Sposób identyfikacji typu, jeśli oznaczono na pojeździe (2): .....

0.3.1. Umiejscowienie tego oznaczenia: .....

0.4. Kategoria pojazdu (3): .....

0.5. Nazwa i adres producenta: .....

0.8. Nazwy i adresy fabryk montujących: .....

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje): .....

SEKCJA II

1. Informacje dodatkowe: zob. Dodatek.

2. Upoważniona placówka techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań: .....

3. Data sprawozdania z badania: .....

4. Numer sprawozdania z badań: .....

5. Uwagi (jeżeli występują): zob. Dodatek.

6. Miejscowość: .....

7. Data: .....

8. Podpis: .....

Załączniki: Pakiet informacyjny

Sprawozdanie z badań

(1) Niepotrzebne skreślić.
(2) Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, objętych tym dokumentem informacyjnym, znaki te przedstawia się w dokumentacji symbolem „?" (np. ABC??123??).
(3) Zgodnie z definicją w sekcji A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE.

Dodatek

do świadectwa homologacji typu WE nr …

1. Informacje dodatkowe:

1.1. Krótki opis typu pojazdu w odniesieniu do jego budowy, wymiarów, linii oraz użytych materiałów: .....

.....

1.2. Zespół lub zespoły opona/koło (w tym rozmiar opon, wymiary obręczy i odsadzenia): .....

1.3. Symbol indeksu prędkości minimalnej zgodny z maksymalną konstrukcyjną prędkością pojazdu (każdego wariantu) (w przypadku opon oznaczonych literami ZR przed kodem średnicy obręczy, przeznaczonych do montowania w pojazdach, których maksymalna prędkość konstrukcyjna pojazdu przekracza 300 km/h, należy podać równoważne informacje) .....

1.4. Minimalny indeks nośności zgodny z technicznie dopuszczalnym maksymalnym obciążeniem na każdą oś (każdego wariantu) (w razie potrzeby dostosowany zgodnie z pkt 3.2.2 załącznika II) .....

1.5. Zespół lub zespoły opona/koło (w tym rozmiar opon, wymiary obręczy i odsadzenia) do użycia wraz z urządzeniem umożliwiającym jazdę na śniegu: .....

2. Pojazd kategorii M_1 jest/nie jest [1] przystosowany do ciągnięcia ładunków i dopuszczalna nośność tylnych opon jest przekroczona o … %

3. Pojazd jest/nie jest [1] homologowany zgodnie z regulaminem EKG ONZ nr 64 w odniesieniu do zespołów zapasowych do użytku tymczasowego.

3.1. Pojazd kategorii M_1: tak/nie [1], typ 1/2/3/4/5 [1]

3.2. Pojazd kategorii N_1: tak/nie [1], typ 1/2/3/5 [1]

4. Pojazd jest/nie jest [1] homologowany zgodnie z regulaminem EKG ONZ nr 64 w odniesieniu do systemu monitorowania ciśnienia w oponach (TPMS).

4.1. Krótki opis systemu monitorowania ciśnienia w oponach (TPMS) (jeśli jest zamontowany): .....

5. Uwagi: .....

---

[1] Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK II

Wymagania dotyczące pojazdów w odniesieniu do montowania opon

1. WYMAGANIA OGÓLNE

1.1. Z zastrzeżeniem przepisów w pkt 5.4 każda opona zamontowana w pojeździe, włączając w to opony zapasowe, jeśli takie występują, musi spełniać wymagania rozporządzenia (WE) nr 661/2009 oraz środków wykonawczych do tego rozporządzenia.

2. MONTAŻ OPON

2.1. Wszystkie opony normalnie montowane w pojeździe, z wyjątkiem zespołów zapasowych do użytku tymczasowego, muszą mieć taką samą budowę.

2.2. Wszystkie opony normalnie montowane na jednej osi muszą być tego samego typu.

2.3. Przestrzeń, w której koło się obraca, musi być tak duża, aby przy zastosowaniu największego dopuszczalnego rozmiaru opony i średnicy obręczy ruch koła nie był ograniczony przy uwzględnieniu minimalnego i maksymalnego odsadzenia koła w ramach przewidzianych przez producenta minimalnych i maksymalnych ograniczeń dotyczących zawieszenia i układu kierowniczego. Należy to zweryfikować, przeprowadzając próby przy użyciu największych i najszerszych opon, biorąc pod uwagę stosowne tolerancje w zakresie rozmiaru (tj. maksymalny skok) związane z oznaczeniem rozmiaru opony określonym w odpowiednim regulaminie EKG ONZ.

2.4. Placówka techniczna może się zgodzić na zastosowanie alternatywnej procedury badania (np. wirtualnego badania) dla zweryfikowania, czy spełniono wymagania określone w pkt 2.3 niniejszego załącznika.

3. NOŚNOŚĆ

3.1. Z zastrzeżeniem przepisów w pkt 5 niniejszego załącznika maksymalna dopuszczalna nośność każdej opony zamontowanej w pojeździe, określona w pkt 3.2 niniejszego załącznika, w tym opony zapasowej (jeśli występuje), jest:

3.1.1. w przypadku pojazdu wyposażonego w opony tego samego typu w układzie pojedynczym: równa co najmniej połowie technicznie dopuszczalnego maksymalnego obciążenia osi podanego dla osi najbardziej obciążonej, zgodnie z wartością zadeklarowaną przez producenta pojazdu;

3.1.2. w przypadku pojazdu wyposażonego w opony więcej niż jednego typu, w układzie pojedynczym: równa co najmniej połowie technicznie dopuszczalnego maksymalnego obciążenia osi, zgodnie z wartością zadeklarowaną przez producenta pojazdu, w odniesieniu do odpowiedniej osi;

3.1.3. w przypadku pojazdu wyposażonego w opony klasy C1 w układzie podwójnym (bliźniaczym): równa co najmniej iloczynowi 0,27 i technicznie dopuszczalnego maksymalnego obciążenia osi, zgodnie z wartością zadeklarowaną przez producenta pojazdu, w odniesieniu do odpowiedniej osi;

3.1.4. w przypadku osi wyposażonych w opony klasy C2 lub C3 w układzie podwójnym (bliźniaczym): równa co najmniej iloczynowi 0,25 (w stosunku do indeksu nośności dla układu podwójnego) i technicznie dopuszczalnego maksymalnego obciążenia osi, zgodnie z wartością zadeklarowaną przez producenta pojazdu, w odniesieniu do odpowiedniej osi.

3.2. Maksymalną dopuszczalną nośność opony określa się w następujący sposób:

3.2.1. w przypadku opon klasy C1 bierze się pod uwagę „maksymalną dopuszczalną nośność" zdefiniowaną w pkt 2.31 regulaminu EKG ONZ nr 30.

3.2.2. w przypadku opon klas C2 i C3 uwzględnia się „tabelę zmiany nośności w zależności od prędkości", o której mowa w pkt 2.29 regulaminu EKG ONZ nr 54, przedstawiającą, w postaci funkcji indeksów nośności i symboli indeksu prędkości nominalnej, zmiany nośności, jakie może wytrzymać opona pneumatyczna, biorąc pod uwagę maksymalną prędkość konstrukcyjną pojazdu.

3.3. Istotne informacje należy w jasny sposób przedstawić w instrukcji obsługi dla posiadacza pojazdu, aby zagwarantować, że po dopuszczeniu pojazdu do ruchu montowane w nim będą, w razie potrzeby, odpowiednie opony na wymianę o właściwej nośności.

4. DOPUSZCZALNA PRĘDKOŚĆ

4.1. Każda opona normalnie montowana w pojeździe musi być opatrzona symbolem indeksu prędkości.

4.1.1. W przypadku opony klasy C1 symbol indeksu prędkości musi być zgodny z maksymalną prędkością konstrukcyjną pojazdu i uwzględniać, w przypadku opon o indeksie prędkości V, W i Y, maksymalną dopuszczalną nośność opisaną w regulaminie EKG ONZ nr 30.

4.1.2. W przypadku opony klasy C2 lub C3 symbol indeksu prędkości musi być zgodny z maksymalną prędkością konstrukcyjną pojazdu i mającą zastosowanie kombinacją nośności i prędkości ustaloną na podstawie „tabeli zmiany nośności w zależności od prędkości" opisanej w pkt 3.2.2 niniejszego załącznika.

4.2. Wymagania określone w pkt 4.1.1 i 4.1.2 nie mają zastosowania w następujących sytuacjach:

4.2.1. w przypadku zespołów zapasowych do użytku tymczasowego, do których stosuje się pkt 6 niniejszego załącznika;

4.2.2. w przypadku pojazdów, które normalnie wyposażone są w zwykłe opony, a czasami wyposażane są w opony śniegowe (tzn. oznaczone symbolem płatka śniegu lub płatka śniegu na tle gór), gdzie symbol indeksu prędkości na oponie śniegowej musi odpowiadać prędkości większej niż maksymalna prędkość konstrukcyjna pojazdu lub nie mniejszej niż 160 km/h (lub obu tym wartościom). Niemniej jednak, jeżeli maksymalna prędkość konstrukcyjna pojazdu jest większa niż prędkość odpowiadająca najniższemu symbolowi indeksu prędkości montowanych opon śniegowych, wówczas wewnątrz pojazdu w dobrze widocznym miejscu w polu widzenia kierującego pojazdem należy umieścić ostrzeżenie dotyczące maksymalnej prędkości określające najniższą wartość maksymalnej dopuszczalnej prędkości montowanych opon śniegowych. Inne opony ułatwiające jazdę na śniegu (tj. z oznaczeniem M + S, ale bez oznaczenia z symbolem płatka śniegu lub płatka śniegu na tle gór) muszą spełniać wymagania określone w pkt 4.1.1 i 4.1.2 niniejszego załącznika;

4.2.3. w przypadku pojazdów wyposażonych w profesjonalne opony terenowe oznaczone POR. Niemniej jednak, jeżeli maksymalna prędkość konstrukcyjna pojazdu jest większa niż prędkość odpowiadająca najniższemu symbolowi indeksu prędkości montowanych opon do zastosowań specjalnych, wówczas wewnątrz pojazdu w dobrze widocznym miejscu w polu widzenia kierującego pojazdem należy umieścić ostrzeżenie dotyczące maksymalnej prędkości określające najniższą wartość maksymalnej dopuszczalnej prędkości montowanych opon do zastosowań specjalnych;

4.2.4. w przypadku pojazdów kategorii M_2, M_3, N_2 lub N_3 wyposażonych w ogranicznik prędkości (SLD) zatwierdzony zgodnie z regulaminem EKG ONZ nr 89 [1], w których symbol indeksu prędkości opon musi być zgodny z prędkością na jaką ustawiony jest limit ograniczenia prędkości. Niemniej jednak, jeżeli producent pojazdu przewidział, że maksymalna prędkość konstrukcyjna pojazdu jest większa niż prędkość odpowiadająca najniższemu symbolowi indeksu prędkości montowanych opon, wówczas wewnątrz pojazdu w dobrze widocznym miejscu w polu widzenia kierującego pojazdem należy umieścić ostrzeżenie dotyczące maksymalnej prędkości określające maksymalną dopuszczalną prędkość opon;

4.2.5. w przypadku pojazdów kategorii M_1 lub N_1 wyposażonych w pokładowy system spełniający funkcję ogranicznika prędkości, w których symbol indeksu prędkości opon musi być zgodny z prędkością na jaką ustawiony jest limit ograniczenia prędkości. Niemniej jednak, jeżeli producent pojazdu przewidział, że maksymalna prędkość konstrukcyjna pojazdu jest większa niż prędkość odpowiadająca najniższemu symbolowi indeksu prędkości montowanych opon, wówczas wewnątrz pojazdu w dobrze widocznym miejscu w polu widzenia kierującego pojazdem należy umieścić ostrzeżenie dotyczące maksymalnej prędkości określające maksymalną dopuszczalną prędkość opon.

4.3. Istotne informacje należy w jasny sposób przedstawić w instrukcji obsługi dla posiadacza pojazdu, aby zagwarantować, że po dopuszczeniu pojazdu do ruchu montowane w nim będą, w razie potrzeby, odpowiednie opony na wymianę o właściwej dopuszczalnej prędkości.

5. PRZYPADKI SPECJALNE

5.1. W przypadku przyczep kategorii O_1 i O_2 o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej równej 100 km/h lub mniejszej, wyposażonych w opony klasy C1 w układzie pojedynczym, maksymalna dopuszczalna nośność każdej opony musi być równa co najmniej iloczynowi 0,45 i technicznie dopuszczalnej maksymalnej masy dla najbardziej obciążonej osi, zgodnie z wartością deklarowaną przez producenta przyczepy. W przypadku opon w układzie podwójnym (bliźniaczym) czynnik ten musi wynosić co najmniej 0,24. W takich przypadkach na przyczepie w pobliżu przedniego urządzenia sprzęgającego należy umieścić w sposób trwały ostrzeżenie dotyczące maksymalnej prędkości określające maksymalną prędkość konstrukcyjną pojazdu.

5.2. W przypadku pojazdów kategorii M_1 i N_1 przystosowanych do ciągnięcia przyczepy dodatkowe obciążenie w miejscu urządzenia sprzęgającego przyczepy może spowodować przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej nośności opon tylnych w przypadku opon klasy C1, ale o nie więcej niż 15 %. W takim przypadku instrukcja obsługi dla posiadacza pojazdu musi zawierać jasne informacje i porady dotyczące maksymalnej dopuszczalnej prędkości pojazdu podczas ciągnięcia przyczepy, w żadnym wypadku nieprzekraczającej 100 km/h, a także ciśnienia w oponach tylnych, o co najmniej 20 kPa (0,2 bar) większego niż ciśnienie w oponach zalecane podczas normalnej jazdy (tzn. bez przyczepy).

5.3. W przypadków niektórych pojazdów specjalnych, wymienionych poniżej, wyposażonych w opony klasy C2 lub C3, nie ma zastosowania „tabela zmiany nośności w zależności od prędkości" opisana w pkt 3.2.2 niniejszego załącznika. W takim przypadku maksymalną dopuszczalną nośność opon w relacji do technicznie dopuszczalnego maksymalnego obciążenia osi (zob. pkt 3.1.2–3.1.4) określa się w wyniku pomnożenia obciążenia odpowiadającego indeksowi nośności przez odpowiedni współczynnik związany z typem pojazdu i jego zastosowaniem raczej niż z maksymalną prędkością konstrukcyjną pojazdu; nie mają zastosowania wymagania określone w pkt 4.1.1 i 4.1.2 niniejszego załącznika.

Odpowiednie współczynniki są następujące:

5.3.1. 1,15 w przypadku pojazdu klasy I bądź klasy A (M_2 or M_3) zgodnie z definicją w pkt 2.1.1.1 (klasa I) i pkt 2.1.2.1 (klasa A) regulaminu EKG ONZ nr 107 [2];

[1] Dz.U. L 158 z 19.5.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 255 z 29.9.2010, s. 1.

5.3.2. 1,10 w przypadku pojazdów kategorii N, które są specjalnie przeznaczone do użytku na krótkich odcinkach do zastosowań w środowisku miejskim lub podmiejskim, takich jak zamiatarki lub śmieciarki, o ile maksymalna prędkość konstrukcyjna pojazdu nie przekracza 60 km/h.

5.4. W wyjątkowych przypadkach, w których pojazdy są przystosowane do warunków niekompatybilnych z właściwościami opon klas C1, C2 lub C3 i konieczne jest zatem wyposażenie opon w inne dodatkowe cechy, wymagania pkt 1.1 niniejszego załącznika nie mają zastosowania, o ile spełnione są wszystkie z wymienionych poniżej warunków:

5.4.1. opony są homologowane zgodnie z regulaminem EKG ONZ nr 75 ([1]) lub regulaminem EKG ONZ nr 106 ([2]); oraz

5.4.2. organ udzielający homologacji typu oraz placówka techniczna uznały, że zamontowane opony nadają się do warunków użytkowania pojazdu. Charakter zwolnienia i przyczyny jego udzielenia muszą być określone w sprawozdaniu z badania oraz pod uwagami na świadectwie homologacji.

6. ZAPASOWE KOŁA I OPONY

6.1. W przypadkach gdy pojazd wyposażony jest w zespół zapasowy, musi to być:

6.1.1. standardowy zespół zapasowy o takim samym rozmiarze jak opony zamontowane w pojeździe;

6.1.2. zespół zapasowy do użytku tymczasowego odpowiedni do zastosowania w pojeździe, z zastrzeżeniem, że pojazdów kategorii innych niż M_1 lub N_1 nie należy wyposażać w zespoły zapasowe do użytku tymczasowego.

6.1.2.1. Jeśli w celu zamontowania w pojeździe zespołu zapasowego do użytku tymczasowego trzeba zastosować szczególne środki ostrożności (np. zespół zapasowy do użytku tymczasowego może być zamontowany tylko na przedniej osi i z tego względu w przypadku awarii tylnego zespołu standardowego na tylnej osi należy najpierw zamontować przedni zespół standardowy), to należy to wyraźnie zapisać w instrukcji obsługi dla posiadacza pojazdu oraz zweryfikować zgodność z odpowiednimi elementami pkt 2.3 niniejszego załącznika.

6.2. Każdy pojazd wyposażony w zespół zapasowy do użytku tymczasowego lub opony typu „run flat" musi dysponować ważną homologacją typu na mocy regulaminu EKG ONZ nr 64 w odniesieniu do wymagań dotyczących wyposażenia pojazdów w zespoły zapasowe do użytku tymczasowego i opony typu „run flat".

([1]) Jeszcze niepublikowany. Ukaże się w druku do maja 2011 r.
([2]) Dz.U. L 257 z 30.9.2010, s. 231.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 459/2011

z dnia 12 maja 2011 r.

zmieniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 631/2009 ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009 w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do ochrony pieszych i innych niechronionych użytkowników dróg

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 78/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do ochrony pieszych i innych niechronionych użytkowników dróg, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE i uchylające dyrektywy 2003/102/WE i 2005/66/WE ([1]), w szczególności jego art. 4 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 631/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wdrażania załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 78/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do ochrony pieszych i innych niechronionych użytkowników dróg, zmieniającym dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylającym dyrektywy 2003/102/WE i 2005/66/WE ([2]) ustanowiono szczegółowe zasady wdrażania załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 78/2009, który jest odrębnym aktem prawnym stosowanym w procedurze homologacji typu określonej w dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) ([3]).

(2) Przepisy techniczne konieczne dla wdrożenia wymagań rozporządzenia (WE) nr 78/2009 powinny uwzględniać specyfikacje zawarte w decyzji Komisji 2004/90/WE z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie przepisów technicznych dotyczących wykonania art. 3 dyrektywy 2003/102/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do ochrony pieszych i innych niechronionych użytkowników dróg przed i w razie zderzenia z pojazdem silnikowym i zmieniającej dyrektywę 70/156/EWG ([4]).

(3) W oparciu o doświadczenie zdobyte w toku ocen początkowych, przeprowadzanych przez producentów pojazdów i służby techniczne, oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 631/2009 określono cztery obszary, w odniesieniu do których poszczególne wymagania powinny zostać doprecyzowane. Przepisy, które należy zmienić, dotyczą ogólnych wymagań opartych na istniejących wymaganiach pierwszego etapu określonych w dyrektywie 2003/102/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([5]). Niektóre istotne ograniczenia oceny zawarte w ogólnych wymaganiach powinny zostać zmienione w sposób uwzględniający postęp naukowo-techniczny oraz w celu dostosowania wymagań pierwszego etapu zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 78/2009 do wymagań dotyczących pierwszego etapu zawartych w dyrektywie 2003/102/WE.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 631/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2011 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 35 z 4.2.2009, s. 1.
([2]) Dz.U. L 195 z 25.7.2009, s. 1.
([3]) Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.
([4]) Dz.U. L 31 z 4.2.2004, s. 21.
([5]) Dz.U. L 321 z 6.12.2003, s. 15.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 631/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części II wprowadza się następujące zmiany:

a) w rozdziale II wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt 3.2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku pojazdów, w których odległość krawędzi dolnej zderzaka od podłoża wynosi 425 mm lub więcej, mniej jednak niż 500 mm, producent może wybrać niniejsze badanie lub badanie opisane w rozdziale III.";

(ii) w pkt 3.3 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku poddania pojazdu procedurze badania zawartej w sekcji 2.1 lit. a) lub b) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 78/2009 producent może ubiegać się o odstępstwo w sprawie zwolnienia dotyczącego strefy o maksymalnej szerokości 132 mm w miejscu umieszczenia usuwalnego haka holowniczego.";

(iii) w pkt 4.6 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku poddania pojazdu procedurze badania zawartej w sekcji 2.1 lit. a) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 78/2009 w momencie pierwszego zetknięcia ze zderzakiem dolna część impaktora może znajdować się także na poziomie odniesienia podłoża z zachowaniem tolerancji ± 10 mm.";

b) w rozdziale V wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt 3.2 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Każdy punkt wybrany do badania w przypadku uderzenia modelem głowy dziecka/niskiej osoby dorosłej powinien także znajdować się w odległości co najmniej 165 mm za linią odniesienia krawędzi czołowej maski lub do tyłu w stosunku do odległości zawinięcia wynoszącej 1 000 mm, w zależności od tego, który z tych obszarów jest bardziej przesunięty do tyłu w wybranym punkcie badania, chyba że żaden punkt na w obszarze testowym krawędzi czołowej maski w odległości do 165 mm w kierunku poprzecznym, w przypadku wybrania do badania uderzenia modelu górnej części nogi w krawędź czołową maski, nie wymagałby energii kinetycznej uderzenia większej niż 200 J.";

(ii) w pkt 3.2.3 na końcu akapitu dodaje się zdanie:

„Strefę uderzenia określa się za pomocą punktu pierwszego zetknięcia modelu głowy z grzbietem maski.";

c) w rozdziale VI punkt 3.2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Punkty wybrane do badania uderzenia modelem głowy osoby dorosłej w szybę przednią powinny znajdować się w odległości co najmniej 165 mm od siebie i co najmniej 82,5 mm do wewnątrz od granic szyby przedniej, w tym oszklenia wykonanego z przezroczystego lub nieprzezroczystego materiału, niezależnie od stref pola widzenia, a odległość w kierunku przodu w stosunku do wyznaczonej tylnej linii odniesienia szyby przedniej powinna wynosić co najmniej 82,5 mm lub przed odległością zawinięcia wynoszącą 2 100 mm, w zależności od tego, który z tych obszarów jest wysunięty bardziej do przodu w wybranym punkcie badania; należy także dopilnować, aby model głowy nie stykał się z zewnętrzną konstrukcją nadwozia (np. tylną krawędzią maski, wycieraczkami) przed pierwszym zetknięciem z szybą przednią (zob. rys. 8).";

d) w rozdziale VII pkt 3.3.2 na końcu akapitu dodaje się zdanie:

„Strefę uderzenia określa się za pomocą punktu pierwszego zetknięcia modelu głowy z grzbietem maski.";

2) w części V wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3.7 otrzymuje brzmienie:

„3.7. Pierwsza częstotliwość drgań własnych impaktora wynosi powyżej 5 000 Hz i zaleca się stosowanie przyspieszeniomierzy tłumionych o stosunku tłumienia wynoszącym około 0,7.";

b) pkt 4.7 otrzymuje brzmienie:

„4.7. Pierwsza częstotliwość drgań własnych impaktora wynosi powyżej 5 000 Hz i zaleca się stosowanie przyspieszeniomierzy tłumionych o stosunku tłumienia wynoszącym około 0,7.".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 460/2011

z dnia 12 maja 2011 r.

zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości chlorantraniliprolu (DPX E-2Y45) w marchwi lub na jej powierzchni

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG [1], w szczególności jego art. 18 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) chlorantraniliprolu (DPX E-2Y45) określono w części A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

(2) Zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin [2] w dniu 23 sierpnia 2010 r. Francja poinformowała Komisję o tymczasowym zezwoleniu na wprowadzenie do obrotu środka ochrony roślin zawierającego chlorantraniliprol (DPX E-2Y45) do stosowania w przypadku marchwi w celu zwalczania połyśnicy marchwianki, niebezpieczeństwa niedającego się przewidzieć, któremu nie można było przeciwdziałać innymi środkami. W rezultacie, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 396/2005, Francja powiadomiła pozostałe państwa członkowskie, Komisję oraz Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem"), że zezwoliła na wprowadzanie do obrotu na swoim terytorium marchwi zawierającej pozostałości pestycydu przekraczające mający zastosowanie NDP. Francja przedłożyła także właściwą ocenę ryzyka, stwierdzając, że taka marchew nie stanowi niedopuszczalnego zagrożenia, a w szczególności, że proponowany zwiększony poziom pozostałości nie powoduje ryzyka dla konsumentów.

(3) Urząd ocenił przedłożoną przez Francję ocenę ryzyka, badając w szczególności ryzyko dla konsumentów oraz, w uzasadnionych przypadkach, dla zwierząt. Urząd wydał uzasadnioną opinię w sprawie proponowanego NDP [3]. Z opinii Urzędu wynika, że proponowany NDP jest do przyjęcia z punktu widzenia bezpieczeństwa konsumentów, co stwierdzono na podstawie oceny narażenia konsumentów przeprowadzonej dla 27 określonych grup europejskich konsumentów.

(4) Na podstawie uzasadnionej opinii Urzędu oraz po uwzględnieniu czynników istotnych dla rozpatrywanej kwestii stwierdza się, że proponowany NDP spełnia wymogi art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

(5) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 396/2005.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i nie spotkały się ze sprzeciwem Parlamentu Europejskiego ani Rady,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

[1] Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.
[2] Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.
[3] Sprawozdanie naukowe EFSA dostępne na stronie internetowej http://www.efsa.europa.eu:
Reasoned opinion of EFSA: Modification of the existing MRL for chloranthraniliprole in carrots [Uzasadniona opinia EFSA: Zmiana obowiązującego NDP chlorantraniliprolu w marchwi]. EFSA Journal 2010; 8(10): 1859. Opublikowano: 11 października 2010 r. Przyjęto: 8 października 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 kolumna dotycząca chlorantraniliprolu (DPX E-2Y45) otrzymuje brzmienie:

„**Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)**

Numer kodu	Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) [a]	Chlorantraniliprol (DPX E-2Y45)
(1)	(2)	(3)
0100000	1. **OWOCE, ŚWIEŻE LUB MROŻONE; ORZECHY**	
0110000	(i) **Owoce cytrusowe**	0,01 (*)
0110010	Grejpfruty (pomarańcza olbrzymia, pomelo, sweeties, tangelo (oprócz minneoli) ugli i podobne mieszańce)	
0110020	Pomarańcze (pomarańcza bergamota, pomarańcza gorzka i podobne mieszańce)	
0110030	Cytryny (cedrat, cytryna)	
0110040	Limy (limonki)	
0110050	Mandarynki (klementynki, tangeriny, minneola i podobne mieszańce)	
0110990	Pozostałe	
0120000	(ii) **Orzechy z drzew orzechowych (w łupinach lub bez)**	0,05
0120010	Migdały	
0120020	Orzechy brazylijskie	
0120030	Orzechy nerkowca	
0120040	Kasztany jadalne	
0120050	Orzechy kokosowe	
0120060	Orzechy laskowe (Filbert)	
0120070	Orzechy makadamia	
0120080	Orzeszki pekan	
0120090	Orzeszki sosnowe	
0120100	Pistacje	
0120110	Orzechy włoskie	
0120990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0130000	(iii) **Owoce ziarnkowe**	0,5
0130010	Jabłka (jabłoń płonka)	
0130020	Gruszki (gruszka azjatycka)	
0130030	Pigwy	
0130040	Nieszpułka zwyczajna	
0130050	Nieśplik japoński	
0130990	Pozostałe	
0140000	(iv) **Owoce pestkowe**	1
0140010	Morele	
0140020	Wiśnie i czereśnie (wiśnia pospolita, czereśnia)	
0140030	Brzoskwinie (nektaryny i podobne mieszańce)	
0140040	Śliwki (śliwka lubaszka, śliwa renkloda, śliwa mirabela, śliwa tarnina)	
0140990	Pozostałe	
0150000	(v) **Jagody i drobne owoce**	
0151000	(a) *Winogrona stołowe i do produkcji wina*	1
0151010	Winogrona stołowe	
0151020	Winogrona do produkcji wina	
0152000	(b) *Truskawki*	0,01 (*)
0153000	(c) *Owoce leśne*	0,01 (*)
0153010	Jeżyny	
0153020	Jeżyny popielice (krzyżówka maliny z jeżyną, owoce Boysenberry oraz maliny moroszki)	
0153030	Maliny (maliny moroszki, maliny tekszla (*Rubus arcticus*), krzyżówka maliny tekszli z maliną zwyczajną (*Rubus arcticus* x *idaeus*))	
0153990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0154000	(d) *Inne drobne owoce i jagody*	0,01 (*)
0154010	Borówki amerykańskie (borówki czarne)	
0154020	Żurawiny (borówki brusznice (borówki czerwone))	
0154030	Porzeczki (czerwone, czarne i białe)	
0154040	Agrest (włączając mieszańce z innymi gatunkami porzeczek)	
0154050	Róża dzika	
0154060	Morwy (chróścina jagodna zwana też: »poziomkowym drzewem«)	
0154070	Głóg (mediteranean medlar) (aktinidia ostrolistna (*Actinidia arguta*))	
0154080	Bez czarny (aronia czarna, jarząb pospolity, kruszyna (rokitnik), głóg, jarząb brekinia i pozostałe jagody z drzew)	
0154990	Pozostałe	
0160000	(vi) **Owoce różne**	0,01 (*)
0161000	(a) *Z jadalną skórką*	
0161010	Daktyle	
0161020	Figi	
0161030	Oliwki stołowe	
0161040	Kumkwat (marumi kumkwat, nagami kumkwat, limkwat (*Citrus aurantifolia* x *Fortunella* spp.))	
0161050	Karambola (bilimbi)	
0161060	Kaki (szaron, persymon)	
0161070	Czapetka kuminowa (śliwka jawajska) (jabłko jawajskie, pomerac, różane jabłko, goździkowiec brazylijski, owoce goździkowca jednokwiatowego (grumichama *Eugenia uniflora*),)	
0161990	Pozostałe	
0162000	(b) *Z niejadalną skórką, małe*	
0162010	Kiwi	
0162020	Liczi, (śliwa chińska) (Pulasan, rambutan (hairy litchi), mangostan)	
0162030	Owoce męczennicy	

(1)	(2)	(3)
0162040	Owoc opuncji (figa opuncjowa)	
0162050	Caimito	
0162060	Oczar wirginijski (Wirginia kaki) (*Diospyros digyna, Casimiroa eduluds Llave,* canistel (yellow sapote), i *Calocarpum sapota*)	
0162990	Pozostałe	
0163000	(c) *Z niejadalną skórką, duże*	
0163010	Awokado	
0163020	Banany (*Musa acuminata,* plantany, banan jabłkowy)	
0163030	Mango	
0163040	Papaja	
0163050	Granaty	
0163060	Flaszowiec peruwiański (czerymoja, jabłko budyniowe) (flaszowiec siatkowaty, flaszowiec łuskowaty, llama i pozostałe średnich rozmiarów *Annonnacea*)	
0163070	Guajawa (pitaja, smoczy owoc (*Hylocereus undatus*))	
0163080	Ananasy	
0163090	Chlebowiec właściwy (Jackfruit)	
0163100	Durian (rościan)	
0163110	Flaszowiec miękkociernisty	
0163990	Pozostałe	
0200000	2. **WARZYWA ŚWIEŻE LUB MROŻONE**	
0210000	(i) **Warzywa korzeniowe i bulwiaste**	
0211000	(a) *Ziemniaki*	0,02
0212000	(b) *Tropikalne warzywa korzeniowe i bulwiaste*	0,02
0212010	Maniok (Dasheen, eddoe (Japanese taro), tannia)	
0212020	Słodkie ziemniaki	
0212030	Pochrzyn (kłębiany kątowate (Pacchyrhizus erosus, yam bean), Mexican yam bean)	

(1)	(2)	(3)
0212040	Maranta trzcinowata	
0212990	Pozostałe	
0213000	(c) *Pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste oprócz buraka cukrowego*	
0213010	Buraki	0,02
0213020	Marchew	**0,08** (+)
0213030	Seler korzeniowy	0,02
0213040	Chrzan (korzenie dzięgielu, korzenie lubczyku ogrodowego, korzenie goryczki)	0,02
0213050	Karczoch jerozolimski (słonecznik bulwiasty – topinambur)	0,02
0213060	Pasternak	0,02
0213070	Pietruszka zwyczajna – korzeń	0,02
0213080	Rzodkiewka (rzodkiew czarna, rzodkiew oleista, rzodkiew mała i podobne odmiany, cibora jadalna (*Cyperus esculentus*))	0,02
0213090	Salsefia (skorzonera, ostropest plamisty (skolimus hiszpański))	0,02
0213100	Brukiew	0,02
0213110	Rzepa	0,02
0213990	Pozostałe	0,02
0220000	(ii) **Warzywa cebulowe**	0,01 (*)
0220010	Czosnek	
0220020	Cebula (cebula srebrzysta)	
0220030	Szalotka	
0220040	Dymka (cebula siedmiolatka i podobne odmiany)	
0220990	Pozostałe	
0230000	(iii) **Warzywa owocowe**	
0231000	(a) *Rośliny psiankowate*	
0231010	Pomidory (pomidory drobnoowocowe (czereśniowe), pomidor drzewiasty, miechunka, kolcowój pospolity i kolcowój chiński (*Lycium barbarum* i *L. chinense*))	0,6

(1)	(2)	(3)
0231020	Papryka (papryka ostra (chili, papryka krzewiasta))	1
0231030	Bakłażan (oberżyna) (psianka melonowa (pepino))	0,6
0231040	Ketmia jadalna (okra), ketmia piżmowa	0,6
0231990	Pozostałe	0,6
0232000	(b) *Dyniowate – z jadalną skórką*	0,3
0232010	Ogórki	
0232020	Korniszon	
0232030	Cukinia (kabaczek (patison))	
0232990	Pozostałe	
0233000	(c) *Dyniowate – z niejadalną skórką*	0,3
0233010	Melony (ogórek kiwano (melon rogowaty))	
0233020	Dynia (dynia olbrzymia)	
0233030	Arbuz	
0233990	Pozostałe	
0234000	(d) *Kukurydza cukrowa*	0,2
0239000	(e) *Pozostałe warzywa o jadalnych owocach*	0,2
0240000	(iv) **Warzywa kapustne**	
0241000	(a) *Kapustne kwitnące*	
0241010	Brokuły (brokuły odmiana kalabryjska, chińska)	1
0241020	Kalafiory	0,01 (*)
0241990	Pozostałe	0,01 (*)
0242000	(b) *Kapustne głowiaste*	
0242010	Brukselka	0,01 (*)
0242020	Kapusta głowiasta (kapusta głowiasta, kapusta głowiasta czerwona, kapusta włoska, kapusta głowiasta biała)	2

(1)	(2)	(3)
0242990	Pozostałe	0,01 (*)
0243000	(c) *Kapustne liściowe*	20
0243010	Kapusta pekińska (kapusta sitowa, pak choi, kapusta chińska (tai goo choi), kapusta choysum, kapusta pekińska (pe-tsai))	
0243020	Jarmuż (Borecole (jarmuż średniowysoki kędzierzawy), kapusta pastewna, couve-galega, couve-portuguesa, kapusta bezgłowa zielona)	
0243990	Pozostałe	
0244000	(d) *Kalarepa*	0,01 (*)
0250000	(v) **Warzywa liściowe i świeże zioła**	20
0251000	(a) *Sałata i inne warzywa sałatowe w tym kapustne*	
0251010	Roszpunka warzywna (roszpunka jadalna)	
0251020	Sałata (sałata głowiasta, lollo rosso (sałata krojona), sałata lodowa, sałata rzymska (cos))	
0251030	Endywia (cykoria endywia) (dzika endywia, endywia czerwonolistna, endywia)	
0251040	Rzeżucha	
0251050	Gorycznik wiosenny	
0251060	Rokietta siewna , rukola (dwurząd murowy)	
0251070	Gorczyca sarepska	
0251080	Liście i pędy kapustnych (Mizuna, liście grochu i rzodkwi i inne liście gatunku brassica (zbiór do czasu tworzenia się 8 listka))	
0251990	Pozostałe	
0252000	(b) *Szpinak i podobne (liście)*	
0252010	Szpinak (szpinak nowozelandzki, *Amaranthus powellii*)	
0252020	Portulaka pospolita (portulaka zimowa (miner's lettuce), portulaka ogrodowa, portulaka pospolita, szczaw zwyczajny, glassworth, solanka sodowa (salsola soda))	
0252030	Boćwina (liście buraka ćwikłowego)	
0252990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0253000	(c) *Liście winorośli*	
0254000	(d) *Rukiew wodna*	
0255000	(e) *Cykoria warzywna (liściasta, brukselska)*	
0256000	(f) *Zioła*	
0256010	Trybula	
0256020	Szczypiorek	
0256030	Liście selera (koper włoski, kolendra siewna, koper, kminek, lubczyk ogrodowy, dzięgiel, marchewnik anyżowy i liście innych selerowatych (baldaszkowatych))	
0256040	Pietruszka – nać	
0256050	Szałwia (cząber górski, cząber ogrodowy)	
0256060	Rozmaryn	
0256070	Tymianek (majeranek, oregano)	
0256080	Bazylia (melisa lekarska, mięta, mięta pieprzowa)	
0256090	Liście laurowe	
0256100	Estragon (hizop)	
0256990	Pozostałe (lwiaty jadalne)	
0260000	(vi) **Warzywa strączkowe (świeże)**	0,01 (*)
0260010	Fasola (w strąkach) (Fasola szparagowa (french beans, snap beans), fasola wielokwiatowa, slicing bean, szparagi)	
0260020	Fasola (bez strąków) (Bób, fasola szparagowa, fasola jaś, lima bean, cowpea)	
0260030	Groch (w strąkach) (Groszek śnieżny (groszek cukrowy)	
0260040	Groch (bez strąków) (Groch siewny, groszek zielony, ciecierzyca)	
0260050	Soczewica	
0260990	Pozostałe	
0270000	(vii) **Warzywa łodygowe**	
0270010	Szparagi	0,01 (*)
0270020	Karczochy	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)
0270030	Seler	10
0270040	Koper włoski	0,01 (*)
0270050	Karczochy kuliste	0,01 (*)
0270060	Por	0,01 (*)
0270070	Rabarbar	0,01 (*)
0270080	Pędy bambusa	0,01 (*)
0270090	Rdzenie palmowe	0,01 (*)
0270990	Pozostałe	0,01 (*)
0280000	(viii) **Grzyby**	0,01 (*)
0280010	Uprawne (pieczarka dwuzarodnikowa, boczniak ostrygowaty, twardziak Shitake)	
0280020	Dzikie (pieprznik jadalny, trufle, smardze, borowik szlachetny)	
0280990	Pozostałe	
0290000	(ix) **Wodorosty morskie**	0,01 (*)
0300000	3. **NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH, SUCHE**	0,01 (*)
0300010	Fasola (bób, navy beans, fasola jaś, lima bean, fasola polna, cowpeas)	
0300020	Soczewica	
0300030	Groch (groch włoski, groch polny, chickling vetch)	
0300040	Łubin	
0300990	Pozostałe	
0400000	4. **NASIONA I OWOCE OLEISTE**	
0401000	(i) **Nasiona oleiste**	
0401010	Siemię lnu	0,01 (*)
0401020	Orzeszki ziemne	0,01 (*)
0401030	Mak	0,01 (*)
0401040	Ziarna sezamu	0,01 (*)
0401050	Ziarna słonecznika	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)
0401060	Nasiona rzepaku (brukiew, rzepik)	0,01 (*)
0401070	Ziarna soi	0,01 (*)
0401080	Nasiona gorczycy	0,01 (*)
0401090	Nasiona bawełny	0,3
0401100	Nasiona dyni (bbasiona innych dyniowatych)	0,01 (*)
0401110	Rokosz barwierski	0,01 (*)
0401120	Ogórecznik	0,01 (*)
0401130	Lnicznik właściwy	0,01 (*)
0401140	Konopie	0,01 (*)
0401150	Rącznik pospolity	0,01 (*)
0401990	Pozostałe	0,01 (*)
0402000	(ii) **Owoce oleiste**	0,01 (*)
0402010	Oliwki do produkcji oliwy	
0402020	Orzechy palmowe (nasiona palmy oleistej)	
0402030	Olejowiec gwinejski	
0402040	Drzewo kapokowe	
0402990	Pozostałe	
0500000	5. **ZBOŻA**	0,02
0500010	Jęczmień	
0500020	Gryka zwyczajna (szarłat, komosa ryżowa)	
0500030	Kukurydza	
0500040	Proso zwyczajne (Foxtail millet, teff)	
0500050	Owies zwyczajny	
0500060	Ryż	
0500070	Żyto	

(1)	(2)	(3)
0500080	Sorgo	
0500090	Pszenica (orkisz, pszenżyto)	
0500990	Pozostałe	
0600000	6. **HERBATA, KAWA, NAPARY ZIOŁOWE I KAKAO**	0,02 (*)
0610000	(i) **Herbata (suszone liście i łodygi, fermentowane lub inaczej przygotowane *Camelia sinensis*)**	
0620000	(ii) **Ziarna kawy**	
0630000	(iii) **Napary ziołowe (suszone)**	
0631000	(a) *Kwiaty*	
0631010	Kwiaty rumianku	
0631020	Kwiat malwy sudańskiej	
0631030	Płatki róży	
0631040	Kwiaty jaśminu (kwiaty dzikiego bzu czarnego (*Sambucus nigra*))	
0631050	Lipa drobnoziarnista	
0631990	Pozostałe	
0632000	(b) *Liście*	
0632010	Liście truskawki	
0632020	Liście Rooibos (liście miłorzębu)	
0632030	Ostrokrzew paragwajski	
0632990	Pozostałe	
0633000	(c) *Korzenie*	
0633010	Korzeń waleriany	
0633020	Korzeń żeń-szenia	
0633990	Pozostałe	
0639000	(d) *Pozostałe napary ziołowe*	

(1)	(2)	(3)
0640000	(iv) **Kakao (femetowane ziarna)**	
0650000	(v) **Chleb świętojański (st johns bread)**	
0700000	7. **CHMIEL (suszony), w tym szyszki chmielu i niezagęszczony proszek**	0,02 (*)
0800000	8. **PRZYPRAWY**	0,02 (*)
0810000	(i) **Nasiona**	
0810010	Anyż	
0810020	Czarnuszka siewna	
0810030	Nasiona selera zwyczajnego (Lovage seed)	
0810040	Kolendra	
0810050	Kmin rzymski	
0810060	Koper ogrodowy	
0810070	Koper włoski	
0810080	Kozieradka pospolita	
0810090	Gałka muszkatałowa	
0810990	Pozostałe	
0820000	(ii) **Owoce i jagody**	
0820010	Ziele angielskie	
0820020	Żółtodrzew pieprzowy (pieprz japoński) *Zanthooxylum piperitum*	
0820030	Kminek	
0820040	Kardamon malabarski	
0820050	Jagody jałowca	
0820060	Pieprz (czarny i biały) (pieprz długi, pieprz różowy)	
0820070	Wanilia płaskolistna	
0820080	Tamarynd	
0820990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
0830000	(iii) **Kora**	
0830010	Cynamon (Kasja)	
0830990	Pozostałe	
0840000	(iv) **Korzenie lub kłącza**	
0840010	Lukrecja	
0840020	Imbir	
0840030	Kurkuma	
0840040	Chrzan pospolity	
0840990	Pozostałe	
0850000	(v) **Pąki**	
0850010	Goździki	
0850020	Kapary	
0850990	Pozostałe	
0860000	(vi) **Słupki kwiatowe**	
0860010	Szafran	
0860990	Pozostałe	
0870000	(vii) **Osnówka nasienia**	
0870010	Muszkatołowiec korzenny	
0870990	Pozostałe	
0900000	9. **ROŚLINY CUKRODAJNE**	
0900010	Burak cukrowy (korzeń)	0,02
0900020	Trzcina cukrowa	0,01 (*)
0900030	Cykoria podróżnik korzenie	0,02
0900990	Pozostałe	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)
1000000	10. **PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO-ZWIERZĘTA LĄDOWE**	0,01 (*)
1010000	(i) **Mięso, przetwory z mięsa, podrobów, krwi, tłuszczów zwierzęcych świeże, chłodzone, mrożone, konserwowane w solance, suszone lub wędzone lub przetwarzane na mąki lub mączki inne produkty przetworzone, takie jak wędliny i przetwory spożywcze oparte na tych składnikach**	
1011000	(a) *Świnie*	
1011010	Mięso	
1011020	Tłuszcz z chudego mięsa	
1011030	Wątroba	
1011040	Nerka	
1011050	Podroby jadalne	
1011990	Pozostałe	
1012000	(b) *Bydło*	
1012010	Mięso	
1012020	Tłuszcz	
1012030	Wątroba	
1012040	Nerka	
1012050	Podroby jadalne	
1012990	Pozostałe	
1013000	(c) *Owce*	
1013010	Mięso	
1013020	Tłuszcz	
1013030	Wątroba	
1013040	Nerka	
1013050	Podroby jadalne	
1013990	Pozostałe	
1014000	(d) *Kozy*	
1014010	Mięso	
1014020	Tłuszcz	

(1)	(2)	(3)
1014030	Wątroba	
1014040	Nerka	
1014050	Podroby jadalne	
1014990	Pozostałe	
1015000	(e) *Konie, osły, muły lub osłomuły*	
1015010	Mięso	
1015020	Tłuszcz	
1015030	Wątroba	
1015040	Nerka	
1015050	Podroby jadalne	
1015990	Pozostałe	
1016000	(f) *Drób – kury, gęsi, kaczki, indyki, perliczki, strusie, gołębie*	
1016010	Mięso	
1016020	Tłuszcz	
1016030	Wątroba	
1016040	Nerka	
1016050	Podroby jadalne	
1016990	Pozostałe	
1017000	(g) *Inne zwierzęta hodowlane (królik, kangur)*	
1017010	Mięso	
1017020	Tłuszcz	
1017030	Wątroba	
1017040	Nerka	
1017050	Podroby jadalne	
1017990	Pozostałe	

(1)	(2)	(3)
1020000	(ii) **Mleko i śmietana, niezagęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, masło i inne tłuszcze otrzymane z mleka, sery i twarogi**	
1020010	Bydło	
1020020	Owce	
1020030	Kozy	
1020040	Konie	
1020990	Pozostałe	
1030000	(iii) **Jaja ptasie, świeże, zakonserwowane lub gotowane Jaja ptasie, bez skorupek i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, zawierające lub nie dodatek cukru albo innego środka słodzącego**	
1030010	Kury	
1030020	Kaczki	
1030030	Gęsi	
1030040	Przepiórki	
1030990	Pozostałe	
1040000	(iv) **Miód (mleczko pszczele, pyłek kwiatowy)**	
1050000	(v) **Płazy i gady (żabie udka, krokodyle)**	
1060000	(vi) **Ślimaki**	
1070000	(vii) **Inne produkty ze zwierząt lądowych**	

([a]) Pełny wykaz produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, do których stosują się NDP, można znaleźć w załączniku I.
(*) Wskazuje granicę oznaczalności

Chlorantraniliprol (DPX E-2Y45)

(+) 0213020	**Marchew**

NDP obowiązujący do dnia 31 grudnia 2012 r. Po upływie tej daty obowiązywać będzie poziom 0,02, chyba że zostanie on zmieniony rozporządzeniem."

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 461/2011

z dnia 12 maja 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 397/2010 ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2010/2011

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]), w szczególności jego art. 61 akapit pierwszy lit. d) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 cukier wyprodukowany w danym roku gospodarczym w ilości przekraczającej kwotę, o której mowa w art. 56 wymienionego rozporządzenia, może zostać wywieziony wyłącznie w ramach ustalonego limitu ilościowego.

(2) Szczegółowe zasady wykonania dotyczące wywozu pozakwotowego, zwłaszcza w odniesieniu do pozwoleń na wywóz, są ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ([2]). Limit ilościowy należy jednak ustalać na dany rok gospodarczy, przy uwzględnieniu ewentualnych możliwości na rynkach eksportowych.

(3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 397/2010 z dnia 7 maja 2010 r. ustalającym limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2010/2011 ([3]) ustalono limit ilościowy na wywóz pozakwotowego cukru w wysokości 650 000 ton. Ilość ta została szybko wyczerpana. Obecne wysokie ceny cukru stanowią zachętę dla producentów do obsiewania dodatkowych obszarów burakiem cukrowym w 2011 r. Biorąc pod uwagę, że ustalony przez WTO pułap dla wywozu w roku gospodarczym 2010/2011 nie został w pełni osiągnięty, należy zwiększyć o 700 000 ton limit ilościowy stosowany do wywozu, aby wykorzystać wszystkie możliwe rynki zbytu dostępnego produktu. Środek ten stworzy dodatkowe możliwości handlowe dla unijnego sektora cukru, w szczególności perspektywy dla producentów w związku z obecnymi zasiewami, a także powinien przyczynić się do dalszej stabilizacji rynku.

(4) Aby umożliwić planowanie działań przez podmioty gospodarcze, należy zezwolić na składanie wniosków o pozwolenia na wywóz od pierwszego tygodnia lipca. Należy określić okres ważności wyżej wymienionych pozwoleń na okres od dnia 1 września 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r., aby środek ten objął jedynie produkcję cukru pochodzącego z nowych wrześniowych zbiorów.

(5) Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 397/2010.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 397/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do roku gospodarczego 2010/2011, rozpoczynającego się dnia 1 października 2010 r. i kończącego się dnia 30 września 2011 r., limit ilościowy, o którym mowa w art. 61 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, wynosi 1 350 000 ton dla wywozu bez refundacji pozakwotowego cukru białego objętego kodem CN 1701 99.";

2) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 2a

W drodze odstępstwa od art. 8a rozporządzenia (WE) nr 951/2006 pozwolenia na wywóz wydawane od dnia 4 lipca 2011 r. w odniesieniu do ilości ustalonych w art. 1 są ważne od dnia 1 września 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.".

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 lipca 2011 r.

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.
([3]) Dz.U. L 115 z 8.5.2010, s. 26.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 462/2011

z dnia 12 maja 2011 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]),

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ([2]), w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	52,1
	TN	107,9
	TR	72,3
	ZZ	77,4
0707 00 05	TR	108,2
	ZZ	108,2
0709 90 70	MA	86,8
	TR	107,0
	ZZ	96,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	56,7
	IL	55,0
	MA	47,3
	TN	54,9
	TR	71,5
	ZZ	57,1
0805 50 10	TR	54,8
	ZZ	54,8
0808 10 80	AR	78,7
	BR	70,0
	CA	107,1
	CL	86,9
	CN	95,4
	NZ	120,9
	US	145,0
	UY	54,3
	ZA	85,2
	ZZ	93,7

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 463/2011

z dnia 12 maja 2011 r.

zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru [2], w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 [3]. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 456/2011 [4].

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

[1] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.
[3] Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.
[4] Dz.U. L 123 z 12.5.2011, s. 70.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 13 maja 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 (1)	43,09	0,00
1701 11 90 (1)	43,09	1,98
1701 12 10 (1)	43,09	0,00
1701 12 90 (1)	43,09	1,68
1701 91 00 (2)	41,36	5,06
1701 99 10 (2)	41,36	1,93
1701 99 90 (2)	41,36	1,93
1702 90 95 (3)	0,41	0,27

(1) Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
(2) Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
(3) Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Uni Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL